

отъ кръвъ. То ще е знакъ на вашата нова вѣра. Вижете какъ то сочи небето. Нека го наречемъ дърво на Рождество Христово. Вземете го и го отнесете въ стаята на вашия водителъ.

Тълпата дигна елхата и я занесе въ кжщата на Гундаръ. Поставиха дървото всрѣдъ залата и запалиха нѣколко свѣщи по клонитѣ му. Бонифаций застана до дървото и разказа за Витлеемската нощъ, за Младенеца въ яслитѣ, за овчаритѣ въ пещерата, за посещението на ангелитѣ и за тѣхната срѣднощна пѣсень. Цѣлиятъ народъ слушаше внимателно и съ възхищение. Григорий и другаритѣ му запѣха задъ дървото коледния химнъ: „Слава на Бога въ висинитѣ!“

Тогава малкиятъ Бернардъ, сгушенъ въ прегръдкитѣ на майка си, се поизправи и каза тихо на ухото ѝ:

— О мамо, чувашъ ли? Ангелитѣ сж дошли тукъ на земята, за да ни изпѣятъ чудната коледна пѣсень. Колко дивна е новата вѣра!

